

витрат є відображенням витрат у бухгалтерському обліку, а згодом перенесення їх на відповідні статті калькуляції для визначення собівартості послуг. Вибір методу калькулювання зобов'язує дотримуватись певних моментів, а саме: визначення об'єкту калькулювання (обліку витрат); необхідність розподілу непрямих витрат між об'єктами калькулювання; порядок розробки норм і нормативів витрат; періодичність калькулювання собівартості послуг.

Щирська О. В.,

к.е.н., доцент

кафедри аудиту і підприємництва
Національна академія статистики,
обліку та аудиту
(м.Київ)

ЕЛЕМЕНТИ КОНТРОЛІНГУ В УМОВАХ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Світова економічна криза, мінливість економічного середовища обумовлюють негативний вплив та дестабілізацію процесу господарювання для кожного суб'єкта в Україні зокрема. Такі умови потребують особливої уваги кожного підприємства до забезпечення якісної системи управління за рахунок узгодженості та оптимізації контролю, аналізу і стратегічного прогнозування факторів ризику діяльності. Розв'язання питань мінімізації ризиків діяльності необхідно вирішувати на рівні стратегічного планування та налагодження системи оперативного інформаційного забезпечення – контролінгу.

Питанням систематизації управління бізнес-процесами присвячені дослідження провідних науковців різних країн. Теоретичні і організаційні питання розглянуто в працях Ю. Вебера, А. Дайле, Е. Майєра, К. Серфлінга, У. Шеффера, також провідні фахівці-економісти України досліджували питання імплементації закордонного досвіду застосування контролінгу, зокрема: І. Балабанов, О. Благодатний, М. Білуха, Р. Бруханський, С. Голов, В. Івашкевич, М. Корінько, О. Максименко, В. Пантелеєв, М. Пушкар, В. Савчук, В. Сопко, М. Чумаченко, Г. Уварова та інші.

Виникненню та інтеграції контролінгу в Україні передувало впровадження поняття «управлінський облік», застосування якого певною мірою виправдалось на етапі становлення ринкових відносин. Із розвитком бізнесу, виникненням ризиків кризової економіки процеси управління потребують удосконалення за рахунок підвищення ролі контролю інформаційного забезпечення та координації процесів обліку, аналізу, прогнозування.

Контролінг – це технологія системного управління діяльністю підприємства, що інтегрує, координує та спрямовує діяльність усіх його

структурних підрозділів на досягнення встановлених цілей шляхом моніторингу цільових показників та надання інформаційно-аналітичної підтримки керівництву з метою забезпечення ефективного функціонування підприємства в довгостроковій перспективі [1]. Контролінг є частиною системи управління та визначається складовими елементами, що забезпечують ефективність його застосування в процесі діяльності (рис. 1).

Рис 1. Складові елементи контролінгу в системі управління підприємством

Основними функціями контролінгу можна назвати: прогнозування; планування; фінансовий аналіз; фінансова стратегія; координація; бюджетування; методологічне забезпечення; внутрішній консалтинг; внутрішній аудит; оцінка ризиків; фінансовий контроль, ревізія; система раннього попередження і реагування [2, с.15].

Управлінський облік та контролінг є одними з концептуальних основ в управлінні сучасним бізнесом за рахунок систематизації та координування інформаційних потоків в роботі окремих підрозділів та служб підприємства. Таким чином, впровадження якісних підсистем контролю, аналізу, управлінського обліку на вітчизняних підприємствах не лише забезпечать стабілізацію діяльності кожного окремого суб'єкта господарювання, а і економіки регіону та України в цілому.

Список використаних джерел:

1. Швиданенко Г. О. Управлінський контролінг [Електронний ресурс].: кол. монографія / за заг. ред. Г. О. Швиданенко. [Г. О. Швиданенко, О. Б. Бутнік-Сіверський, І. А. Павленко, та ін.]. К. : КНЕУ, 2015. 156 с.
2. Пономарьова І.В. Формування збалансованої системи показників стратегічного управління підприємством / І.В. Пономарьова // Вісник 92 Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. Д.: ЦУЛ, 2008. №10(128). С. 40-44